

Και ύστερα δηδὸ χριστιανοὶ μὲ ὕψος θλιβερό
γυρίζουνε θεόγυμνοι μὲ δηδὸ μεγάλαις σέ τ α ι ς,
καὶ τάχα πῶς ἐβούτηξαν νὰ πιάσουν τὸ Σταυρὸ
συνάζουν ὅσαις εἰμποροῦν ἑλληνικαῖς γαζέταις.
Τοιαῦτα εἶναι, κύριοι, τὰ Φῶτα ἐν συντόμῳ,
καὶ δίνω πέρας εἰς αὐτά, γιὰτὶ ἐπῆρα δρίμο.

Πάλι ἀγιάσαν τὰ νερά καὶ πανηγύρι πάλι,
χιλιάδες ᾗς τῇ Δεξαμενῇ καὶ πλῆθος ᾗς τὸν Περαιά,
ᾗς φηλὰ καὶ φέσια ἀναμίξ, βοῇ καὶ παραζάλῃ,
καὶ τρέχει ᾗς πῶς γελαστὴ ἡ κάθε μὴ παρὰ
Κοντὰ κοντὰ Χριστοῦγεννα, ᾗς Ἀη Βασίλης, Φῶτα,
καὶ ὅλο διασκεδάσεις καὶ ὅλο ζωὴ καὶ κότα.

Περασμένα ξεχασμένα.

Πέρασαν τόσαις ἡμέραις, τόσα γλέντια καὶ παιχνίδια,
πέρασε γιὰ ἕνα χρόνον καὶ ἡ τρελλὴ πρωτοχρονιά,
καὶ ἀρχίσανε νὰ ζοῦμε μὲ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια
καὶ ὁ καθεὶς ᾗς τῇ φτωχικῇ του συμμαζεύεται γωνιά.
Πέρασε ἡ τόση φούρια καὶ ἡ μεγάλη φασαρία,
καὶ ὁ ᾗς Βασίλης πάλι ᾗς γύρισε ᾗς τὴν Καισαρεία.

Τὰ θυμοῦμαι καὶ ἀκόμα φοβερὰ ὁ νοῦς μου φρίττει,
τὶ σφυρίκτραις, τὶ ροκάναις καὶ τὶ φούσκαῖς ᾗς τὸν ἀέρα!
τὶ ἐγίνη τῇ Δευτέρᾳ, τὶ ἐγίνηκε τὴν Τρίτῃ,
τὶ χαρὰ καὶ τὶ παιχνίδια καὶ τὶ γλέντια νύκτα μέρα!
ᾗς ὅλεπες μὴ τράχα-τροῦκα νὰ σοῦ ἔρχεται ᾗς τὴν πλάτῃ,
καὶ ἄλλη μία παραπέρα νὰ πετᾷ ἐνδὸς τὸ ᾗς μάτι.

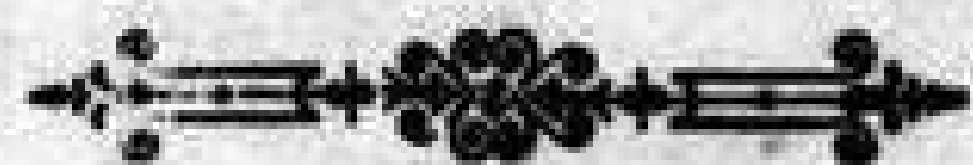
ᾗς Ἀπαξ ἀπαντες ἀθρόοι οἱ τῶν ᾗς Ἀθηνῶν δημόται
ἔτρεχαν ἀπάνω κάτω ᾗς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ,
καὶ ἀναμίξ αἱ δεσποινίδες, αἱ κυραὶ καὶ κοκόται
ἔχαρίζαν ᾗς τὸν καθένα βλέμματα ἐρωτικὰ.
ᾗς ἔξιουσιντο γιὰ μὴ ὥρα καὶ γεράματα καὶ νεράτα
καὶ ᾗς ἦσαν ὅλα τὰ μπαλκόνια ἀπὸ ἐμορφῆς γεμάτα.

Εἰς τοὺς καφφενέδες μέσα τέρσο-τίρο καὶ πασέτα,
καὶ εἰς ὅλα μας τὰ σπήτια Φαραῶ καὶ λανσκενέ,
καὶ κλεψιὰ διὰ τῆς βίας καὶ βλαστήμιας νέτα σκέτα
καὶ ἡ τύχη περπατοῦσε ᾗς τὸν καθένα καφφενέ.
Καὶ ἐνφὶ πηγαίναν ὅλοι γιὰ νὰ φύγουν κερδισμένοι
τὸ πρῶτ μικροὶ μεγάλοι ὅλοι βρέθηκαν χαμένοι.

Πρὸς τὸ βράδυ ᾗς τὰ σαλόνια ᾗς ἦσαν ὅλοι μαζωμένοι
καὶ οἱ πλούσιοι καὶ ὅλοι τέλος πάντων οἱ πτωχοί,
γιὰ νὰ κόψουνε τὴν πῆτα τῇ ζαχαροζυμωμένῃ
καὶ τὴν τριγυρίζαν ὅλοι μὲ μεγάλη προσοχή.
ᾗς τὸ τραπέζι γύρω-γύρω καὶ ἡ πῆτα μέσᾗς τῇ μέσῃ
γιὰ νὰ ᾗς δύνῃ οὐδὲ τίνας φέτα τὸ φλωράκι θὰ νὰ πείσῃ.

Γιὰ νὰ μὴν πολυλογοῦμε, δῶρα ἔδλεπες μεγάλα
σὲ καλὰθρα, σὲ κοφφίνα καὶ σὲ ὁμορφα κουτῆ,
λαίμοδέταις καὶ γραβάταις, μυρωδιαῖς καὶ τόσα ἄλλα,
τεχνηέντως τυλιγμένα σὲ χρωματιστὰ χαρτῆ.
ᾗς ἔστελναν καὶ κουρμπιέδες, μὰ συγχρόνως καὶ μπουκέτα,
ᾗς τὰ ᾗς πηγαίναν οἱ ἴδιοι ᾗς τὰ στέλναν μὲ μπιλέτα.

Αὕτη ᾗς το, κύριοί μου, ἡ κατάστασις ἐν γένει
καὶ ἐντὸς τῆς πρωτευούσης καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας,
καὶ ᾗς διήλθομεν ὡς τώρα δυστυχεῖς καὶ ἀπηλπισμένοι,
λησμονήσωμεν ἐν τούτοις παρελθούσας δυστυχίας,
καὶ ᾗς ἐνθυμηθῶμεν μόνον πῶς καθὼς καὶ ᾗς τὰ ἄλλα Κράτη
πρόκειται καὶ ᾗς ἔδω νὰ γίνουν κατὶ γάμοι ᾗς τὸ παλάτι.

Θαῦμα ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σημαντικωτάτων.

Νομίζετε πῶς πέρασε ἡ ἐποχὴ ἐκείνη,
ὅπου ἀνέσταιναν νεκροὺς τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει,
ὅπου ᾗς μποροῦσε ὁ καθεὶς θεοσεδῆς νὰ μείνῃ
καὶ θαύματα ἀλλόκοτα γιὰ μὴ στιγμή νὰ κάμῃ;
Οὐχί, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας θαῦμα πολὺ σπουδαῖον
ὀφείλομεν ᾗς τὸν ἱατρὸν χειροῦργον ᾗς Ἀρεταῖον.

ᾗς ὅτε ποτὲ ἐμάχοντο ᾗς τῆς Κρήτης τὰ πεδία
καὶ ἐνδὸς μεγάλου μαχητοῦ ἐκόψαν τὸ κεφάλι,
ὁ ᾗς Ἀρεταῖος μὲ ὅλη του τὴ θετικὴ παιδεία
ᾗς τὸν ὥμο τοῦ τὸ κῆλλησε καὶ ἀνεστῆθη πάλι.
Τοιαῦτα, φίλοι, ἔγιναν, ᾗς ὅμως δυσπιστήτε,
τὴν πρὸ καιροῦ ᾗς Ἀκρόπολιν διαβάσετε νὰ ᾗς ᾗς.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

ᾗς Ἀπέναντι ᾗς τοῦ Φίσερ κήπος λαμπρὸς καὶ σπάνιος,
ρωμαντικὸς καθ' ὅλα, ὀνόματι Γαλιάνος,
ἐμάθομεν πῶς κατ' αὐτὰς διὰ παντὸς πωλεῖται
καὶ σπεύσατε οἱ θέλοντες νὰ πληροφορηθῆτε.

ᾗς τὴν ἀγορὰν τοῦ Πειραιῶς, ᾗς τοῦ Δοῦμη δὲ πλησίον
ἀνοιξε, ὡς ἐμάθομεν, καινούριο καφφενεῖον.
Καφφές ἐξαιρετικὸς, πρὸς δὲ ὁπηρεσία πρώτης,
καὶ τὸ μὲν καὶ ἔκτακτος παντοῦ καθαριότης.
Τσαγκάρης, Κουρκουνάκης τε, οἱ δὲ τὸ διασπένουν,
καὶ οἱ Πειραιῶταις τρέχουνε καὶ τὸν καφφὲ τους πίνουν.

Εἰς τῶν ἐφημερίδων τὸ μόνον Πρακτορεῖον
(τὸ λέγομεν εἰς γυνῶν ἀπάντων τῶν κυρίων)
θὰ πάρτε βιβλία ᾗς φθηνὰ καὶ διαλεκτὰ,
ἐνφὶ ὀλίγα μόνον θὰ δώσετε λεπτὰ.
ᾗς ἡ μὲρ οὐλόγιμα πολλὰ ἐκεῖ θὰ βρῆτε,
καὶ δύνασθε εὐκόλως νὰ τὰ προμηθευθῆτε.
Πρὸς τούτοις νὰ ἀγοράσῃ ἐκεῖ καθεὶς ᾗς μπορεί
ᾗς νὰ παραδιδῇ τὸν Γεωργὴν τοῦ Σοῦρη.

Τοῦ ᾗς Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ᾗς τὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βράμιας τῶν Χαυτείων — μὲ ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν «Ἐθνοφρονούντων» — νύκτα ᾗς μέρα συζητούντων,
μὲ μπαλκόνια καμπόσους, — κατ' ἐξῆς ἄλλους τόσους,
μὲ οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρια.